

वा० रा०

॥ ५६ ॥

कदैवन्नियोगः कृतइत्यत्राह ॥ अन्विति ॥ गुरवोवसिष्ठवामदेवाद्याः ॥ अनवज्ञानहेतुरुक्तएव ॥ तद्वचोविश्वामित्रवचइत्यनुशिष्टइत्यन्वयः ॥ ३ ॥ सोहमिति ॥ ब्राह्मवादि
नः तस्यापापरपरीनतत्संकल्पादन्यस्यापिपापमपापं पुण्यं चेत्याह ॥ उत्तममिति उत्कृष्टधर्ममित्यर्थः ॥ ४ ॥ पुण्यत्वमेवोपपादयति ॥ गोब्राह्मणेति ॥ अप्रमेयस्य हितव
चहिताय ॥ अस्य हितं स्वाज्ञापरिपालनेन संतोषरूपं इदमावर्तते ॥ तववचनं कर्तुमुद्यतो विचिकित्सारहितो हं ताटकावधंकरिष्यामीति पूर्वोणाभ्ययः ॥ ५ ॥ तीव्रं परुषश्रवणं

अनुशिष्टोऽस्म्ययोध्यायांगुरुमध्ये महात्मना ॥ पित्रादशरथेनाहं नावज्ञेयं हितद्वचः ॥ ३ ॥ सोहंपितुर्वचः श्रुत्वा शासनाद्ब्रह्मवादिनः ॥ क
रिष्यामि न संदेहस्ताटकावधमुत्तमं ॥ ४ ॥ गोब्राह्मणहितार्थाय देशस्य च हिताय च ॥ तव चैवाप्रमेयस्य वचनं कर्तुमुद्यतः ॥ ५ ॥ एवमु
क्त्वा धनुर्मध्ये बध्वा मुष्टिं मरिंदमः ॥ ज्याघोपमकरोत्तीव्रं दिशः शब्देन नादयन् ॥ ६ ॥ तेन शब्देन वित्रस्तास्ताटकावनवासिनः ॥ ताटका
चसुसंकुद्धा तेन शब्देन मोहिताः ॥ ७ ॥ तं शब्दमभिनिध्याय राक्षसी क्रोधमूर्च्छिता ॥ श्रुत्वा चाभ्यद्रवत्कुद्धाय त्रशब्दो विनिःसृतः ॥ ८ ॥ तां
दृष्ट्वा राघवः क्रुद्धां विरुतां विरुताननां ॥ प्रमाणेनातिवृद्धां चलक्ष्मणं सोभ्यभाषत ॥ ९ ॥ पश्य लक्ष्मण यक्षिण्या भैरवं दारुणं वपुः ॥ भि
द्येरन्दर्शनादस्याभीरूणां त्वदयानि च ॥ १० ॥ एतां पश्य दुराधर्पा मायाबलसमन्वितां ॥ विनिवृत्तां करोम्यद्यत्नतः कर्णाग्रनासिकां ॥
॥ ११ ॥ न त्वेनामुत्सहेहंतुं स्त्रीस्वभावेन रक्षितां ॥ वीर्यं चास्या गतिं चैव हन्यामिति हि मे मतिः ॥ १२ ॥

॥ ६ ॥ वित्रस्ताः भीताः ॥ मोहिता व्याकुलचित्ता जाता ॥ ७ ॥ तं शब्दं श्रुत्वा च क्रुद्धा सशब्दो यत्र यतो विनिःसृतः तं तमभिनिध्याय शब्दनिःसरणावधिदेशं लक्ष्मीकृत्य अभ्य
द्रवदितियोजना ॥ ८ ॥ प्रमाणेन शरीरप्रमाणेन ॥ ९ ॥ भैरवं भयंकरं ॥ दारुणं घोरं ॥ अस्य वपुषः चाप्यर्थः अभीरूणामपीत्यर्थः ॥ १० ॥ एतामिति ॥ विनिवृत्ता
अस्मत्सन्मुखगमनात्परावृत्तां पलायितामितियावत् ॥ ११ ॥ कर्णादिहरणमात्रे हेतुमाह ॥ नहीति ॥ वीर्यं परपराभवशक्तिं ॥ गतिं आकाशादिगतिं ॥ पाणिपादच्छेदेन
तिशेषः ॥ तावत्तैव देशहितस्य गुरुवचनानुष्ठानस्य च सित्त्व्या शूरविगर्हितः स्त्रीवधो नुचितइति भावः ॥ १२ ॥

वा० का०

॥ ५६ ॥